

Eczacılar ve Eczaneler hakkında Kanun

(Resmî Gazete ile ilânı : 24 . XII . 1953 - Sayı : 8591)

No.
6197

Kabul tarihi
18 . XII . 1953

Birinci Bölüm

Eczacılar

MADDE 1. — Eczacılık; eczane, ecza deposu, ecza dolabı, galenik, tıbbi ve ispençiyari mevat ve müstahzarat lâboratuvarı veya imalâthanesi gibi müesseseler açmak ve işletmek veya tıbbi ve ispençiyari müstahzarat ihzar veya imal etmek veyahut bu kabîl resmî veya hususi müesseselerde mesul müdürlük yapmaktır.

MADDE 2. — Türkiye Cumhuriyeti hudutları içinde eczacılık yapabilmek için aşağıdaki vasıfları haiz olmak şarttır :

A) Türk vatandaşı olmak;

B) Türkiye Eczacı Mektep veya fakültelerinden diplomalı olmak veya yabancı memleketlerdeki eczacı mektep veya fakültelerinden diplomalı olup da 3 ncü madde gereğince ilmî hüviyetini ispat etmiş veya imtihanı kazanmış olmak;

C) Diplomaları Sağlık ve Sosyal Yardım Vekâletince tescil edilmiş olmak;

D) Bu kanunun 4 ncü maddesinde yazılı hallerden biri bulunmamak.

MADDE 3. — Yabancı memleketlerdeki eczacı mektep veya fakültelerinden diplomalı olan Türk vatandaşı eczacılar Türkiye'de sanatlarını yapabilmek için :

A) Program ve tahsil müddeti bakımından Türkiye Eczacı Mektebi veya fakültelerine muadil olan yabancı eczacı mektep veya fakültelerinden diplomalı iseler eczacı mektebi veya fakültelerince teşkil edilecek bir jüri önünde ilmî hüviyetlerini ispat etmeye;

B) Tahsil müddeti Türkiye Eczacı Mektebi veya fakültelerinin tahsil müddeti kadar olmakla beraber tahsil programlarında Türkiye Eczacı Mektebi veya fakültelerinin derslerinden bâzıları bulunmayan veya bulunmakla beraber daha az bir müddet içinde okutulan veya müddet az olduğu halde tahsil programı aynı olan yabancı memleketler eczacı mektebi veya fakültelerinden diplomalı iseler aynı şekilde kurulacak bir jüri önünde eczacı mektebi veya fakülteleri tarafından ayrıca tesbit edilecek bir programa göre imtihan vermeye;

C) Gerek tahsil müddeti ve gerek tahsil programları Türkiye Eczacı Mektebi veya fakültelerinin müddet ve programlarından eksik olan yabancı memleketler eczacı mektebi veya fakültelerinden diplomalı iseler eksik kalan müddet ve programlarını Türkiye'de tamamladıktan sonra (B) bendinde bildirilen imtihanı vermeye;

Mecburdurlar.

Sağlık ve Sosyal Yardım Vekâletince bu gibilerin diplomaları ancak ilmî hüviyetin ispatından veya imtihanın kazanılmasından sonra tescil olunur.

MADDE 4. — Aşağıda yazılı haller eczacılık yapmaya mânidir :

A) Yüz kızartıcı bir suçla mahkûm edilmiş olmak;

B) Alelîtlak üç sene ve daha fazla ağır hapis veya beş sene ve daha fazla hapis cezasıyla mahkûm olmak;

C) Meslekî bir suçtan bir sene ve daha ziyade hürriyeti bağlayıcı bir ceza ile mahkûm olmak veyahut eczanesinde imal, ihzar veya tertip edilen ilâçlarla sattığı müstahzarlar veya sair eczayı tıbbiyede sanatını kötüye kullanmak suretiyle işlediği bir suçtan dolayı beş sene içinde iki defa mahkeme kararıyla meslek ve sanatının tatili cezasıyla mahkûm edilmiş olmak;

D) Başka memleketlerde sanatını icradan menedilmiş olup bu muamelenin hakkı olduğu İcra Vekilleri Heyetince kabul edilmiş olmak;

E) Sanatını yapmasına mâni iyileşmez bir hastalığı bulunmak;

F) Sanatını yapmasına mâni olacak derecede iki gözü rüyetten mahrum olmak.

MADDE 5. — Eczane açmak isteyen, yahut eczanesini satmak ve yahut başka bir yere nakletmek isteyen eczacı bir istida ile Sağlık ve Sosyal Yardım Vekâletine ve yahut alâkalı sağlık ve sosyal yardım müdürlüğüne ve yahut mahallî Hükümet tabipliğine müracaat eder.

Yeniden eczane açmak isteyenler aşağıda yazılı vesikaları da birlikte verirler:

A) Tasdikli nüfus kâğıdı sureti;

B) Tasdikli diploma sureti;

C) Hal tercümesi;

D) Mahkûmiyeti bulunmadığına dair adlî vesika;

E) Sanat yapmasına mâni iyileşmez bir hastalığı veya rüyetten mahrumiyeti bulunmadığına dair rapor;

F) Dört aded fotoğraf.

Tamamlanan evrak üzerinde Sağlık ve Sosyal Yardım Vekâleti tarafından yapılacak tetkikat neticesinde en geç 30 gün zarfında ruhsatname tanzim ve tebliğ olunur.

MADDE 6. — Eczacılar aşağıdaki hallerde sanatlarını icradan menedilerek kendilerine verilmiş olan ruhsatnameler Sağlık ve Sosyal Yardım Vekâletince daimî olarak geri alınır :

A) Ruhsatname almak için ibraz edilen evrakın hilâfı hakikat olduğu ve bidayeten eczacılığa mâni bir halin bulunduğu resmen tahakkuk ederse;

B) 4 ncü maddedeki haller vukubulursa.

MADDE 7. — Bir eczacı almış olduğu müsaadeden sarfınazar eder veya iflâsına yahut hacrine hükmolunur veya vefat eylerse ruhsatname sâkit olur.

MADDE 8. — Vefat eden veya hacredilen veya meslek ve sanatının icrasından mütevellit devamlı mâlûliyeteye duçar olan bir eczane sahibinin karısı veya kocası veya çocukları varsa eczanenin bunlar hesabına bir mesul müdürün idaresi altında işletilmesine Sağlık ve Sosyal Yardım Vekâletince ruhsat verilir. Bu suretle verilecek ruhsatnamelerden Harçlar Kanununa göre harç alınır.

MADDE 9. — A) Bir eczanenin mesul müdür tarafından mahcur namına idare edilmesi hacredilen eczacı hakkındaki hükmün ref'ine veya kendisinin vefatına;

B) Sanatın icrasından mütevellit mâlûliyet dolayısıyla bir eczanenin mesul müdür tarafından idaresi mâlûl eczacının ölümüne;

Kadar devam eder.

Ölen bir eczacının karısı veya kocası veya çocukları namına mesul müdür tarafından idaresi (5) seneyi geçemez.

Şu kadar ki; ölen eczacının çocuğu bu müddetin hitamında reşit değilse reşit oluncaya ve eczacı mektebine veya fakültesine girdiği takdirde bu tahsili bitirinceye kadar devam eder.

MADDE 10. — Vefat eden eczacının vârisleri arasında, karı, koca veya çocuk yoksa eczane bunların haricindeki mirasçılar tarafından nihayet bir sene zarfında tasfiye edilir.

Bu müddet içinde eczanenin bir mesul müdürle idaresi mecburidir.

MADDE 11. — Bir eczaneyi devir veya satın alan kimse eczane açmak için bu kanunda yazılı şartları haiz olduğu takdirde, namına ruhsatname verilir.

Bu satışlar Hükümet tabibinin huzuriyle ve noterlikçe yapılır.

MADDE 12. — Devredilen veya satılan bir eczanede bulunan uyuşturucu maddelerin satış ve devir muamelesinin mahallin en yüksek sağlık âmirine bildirilmesi ve istenilen malûmatın verilmesi mecburidir.

MADDE 13. — Bir eczacı eczanesini kapatmak veya nakletmek veya eczanesinin unvanını değiştirmek isterse bir ay evvel mahallin en yüksek sağlık âmirine haber vermeye mecburdur.

MADDE 14. — Aşağıdaki bentlerde gösterilen hususi eczanelerle ecza dolaplarının açılmasına mahallin Sağlık ve Sosyal Yardım müdürlüğü tarafından usulü dairesinde müsaade verilir ve keyfiyet Vekâlete bildirilir :

A) İçindeki hastalara ilâç vermiye mahsus hastane ve buna benzer müesseselerin eczaneleri;

B) Yalnız fakirlere parasız ilâç verip hiçbir suretle para karşılığı reçete ile ilâç imal etmeyen belediye ve hayır cemiyetlerinin eczaneleri;

C) Eczane bulunmayan yerlerde (resmî veya serbest) eczacılar bulunmadığı takdirde, resmî veya serbest tabiplerin veya kendi şubeleri dâhilinde ilâç veren veterinerlerin ecza dolapları;

D) Eczanesi bulunan merkezlerden 10 kilometre uzak olup da müstahdemlerine ilâç verilmesine lüzum görülen ziraat işletmeleri veya çiftlik veya sanayi müesseseleri ve mümasili teşekküllerin sahiplerinin ecza dolapları.

(A) ve (B) bentlerinde yazılı hususi eczanelerin bir diplomalı mesul müdür eczacının idaresinde bulunması şarttır. Bu takdirde mesul müdürlere ait müsaade veya ruhsatname Sağlık ve Sosyal Yardım Vekâletince verilir.

(D) bendinde yazılı çiftlik ve müesseselerde ecza dolabının açılması, ancak o mahallerde ecza dolabının mesuliyetini deruhde edecek bir eczacı veya tabibin bulunmasına bağlıdır.

MADDE 15. — Serbest eczane bulunmayan yerlerde bu kanunla gösterilen umumi hükümlere tevfikan mesul müdür bulundurmak şartıyla belediye veya özel idareler eczane açabilirler.

MADDE 16. — 14 nci maddenin (C) bendindeki ecza dolapları ile 15 nci maddede yazılı eczaneler hakkında verilen müsaade bu mahallerde bir serbest eczanenin açılması halinde kendiliğinden hükümsüz kalır, ecza dolabı ve eczane kapatılır.

Resmî ve Devlete bağlı teşekküllere ait eczaneler, bu mahallerde serbest eczane bulunmadığı takdirde bedeli mukabilinde halka ilâç satmaya veya tertip etmiye mezundur.

MADDE 17. — Memur veya asker olan kimse eczane açamaz ve bir eczanenin mesul müdürlüğünü yapamaz.

Ancak tek eczaneli yerlerdeki eczanelere üç ayı tecavüz etmeyen nezareti bu kayıttan müstesnadır.

Bir eczane sahibi olup da askerlik hizmetini yapmak üzere silâh altına davet edilen veya mebus veya belediye reisi seçilen eczacılar bu vazifeleri devam ettiği müddetçe eczanelerini bir mesul müdür marifetiyle idare edebilirler.

MADDE 18. — Bir eczacının birden fazla eczane açması veya mesul müdürlüğünü üzerine alması yasaktır.

MADDE 19. — Bir eczane sahibi eczanesi dışında ilâç tertip edemeyeceği ve mesleki dışında bizzat ticaret yapamayacağı gibi öğretmenlikten ve seçimle elde edilen vazifelerden başka bir iş de kabul edemez.

İkinci Bölüm

Eczaneler

MADDE 20. — Eczane binalarının kaç kısımdan mürekkep olacağı ve lâboratuvarların vasıf ve şartları ve içerlerinde bulunması lâzımgelen alet ve saire ve eczanenin dahilî hizmetleri Sağlık ve Sosyal Yardım Vekâletince tâyin ve tesbit olunur.

Üçüncü Bölüm

Ecza ve kimyevi maddeler

MADDE 21. — Müesseselerde bulundurulanan Türk kodeksine dâhil ecza ve kimyevi maddeler Türk kodeksinde yazılı vasıf ve şartları haiz olacaktır.

MADDE 22. — Ambalâjları açılmış tıbbi ecza ve kimyevi maddelerin sâf olmaları, mamalarından ve iyi muhafaza edilmemelerinden eczane, ecza deposu ve lâboratuvar sahipleri ve mesul müdürleri mesuldür.

MADDE 23. — Zehirli ve müessir eczanın muhafazası ve müstehlike satışı bu husustaki kanun ve mevzuata göre yapılır.

MADDE 24. — Reçete mukabilinde verilmesi meşrut olan ilâçların reçetesiz verilmesi ve zehirli ve müessir maddelerin eczanelerde toptan satılması yasaktır.

MADDE 25. — Eczaneye inâl edilmek üzere bırakılan reçetelerin tadil veya tağyir edilmeden yapılması meşrut olup ilâçların ve reçetelerin (fiyatları üzerinde yazılmak suretiyle) alıcıya verilmesi Sağlık ve Sosyal Yardım Vekâletince tesbit ve ilân olunacak esaslara göre yapılır. Eczanelerde hazırlanan reçetelerin ilâçlarında görülecek hata ve saireden doğrudan doğruya eczanenin mesul müdürü sorumludur.

Eczacılar muhteviyatında yanlışlık olduğundan şüphe ettikleri reçetelerle kodekste yazılı miktarlardan fazla eczayı ihtiva edip altı iki çizgi ile çizilerek ayrıca imza edilmiş olmıyan reçeteleri müdavi tabip ile temas etmeden imal edemezler.

Ancak müdavi tabip ile temas imkânı bulunmayan hallerde reçeteyi kodekste yazılı âzami miktarlara göre yapmakla beraber keyfiyeti mahallin en yüksek sağlık âmirine bildirirler.

MADDE 26. — Eczanelerde günlük reçetelerin kaydına mahsus Sağlık ve Sosyal Yardım Vekâleti tarafından verilen örneğe uygun olarak bastırılacak, mahallî sağlık âmirliğince yaprak adedleri tasdik edilmiş ve mühürlenmiş bir defter tutulur. Bu defterlerin beş sene müddetle muhafazası mecburidir.

MADDE 27. — Tabip veya veteriner hekimin adres ve diploma numarasını açık olarak göstermeyen, resmî veya hususi hastane, sağlık merkezi, dispanser ve poliklinik yapan benzeri müesseselerin başlık ve poliklinik numarasını taşımayan, okunması güç, şifreli yahut kodekste yazılı dillerden başka dille yazılmış reçeteler imal ve ihzar olunamaz.

MADDE 28. — Eczanelerde eczacılık ve ziraatte kullanılan kimyevi maddelerle sıhhi malzeme, alâti tıbbiye ve tuvalet eşyasından maada eşyanın müşteriye satılmak maksadiyle bulundurulması yasaktır.

MADDE 29. — Âcil tedavide kullanılan ve Sağlık ve Sosyal Yardım Vekâletince tâyin ve tesbit olunan maddelerin piyasada mevcut olduğu takdirde eczanelerde bulundurulması mecburidir.

Dördüncü Bölüm

Teftiş

MADDE 30. — Eczanelerle ecza depoları, ecza ticarethaneleri ve ecza imalâthaneleri ve lâboratuvarları Sağlık ve Sosyal Yardım Vekâletinin murakabesi altında olup her zaman teftişe tâbidirler.

Bunların senede en az iki defa teftişi mecburi olduğu gibi lüzum görüldüğü sair zamanlarda dahi teftiş olunur.

MADDE 31. — Teftiş, Sağlık müfettişleri veya Sağlık müdürleri ve yahut Sağlık ve Sosyal Yardım Vekâleti veya müdürlüğünce tensip edilecek resmî tablolar tarafından yapılır.

MADDE 32. — Teftişe memur olarak müesseseye gelen ve hüviyetlerini ispat eden salâhiyet sahibi memura ecza müessesesinin her tarafını ve defterlerini ve alet ve edevatı ile ilâçlarını göstermeye ve teftişe mütaallik olarak istenilen bütün malûmatı vermeye müessese sahibi veya mesul müdürü mecburdur.

MADDE 33. — Müfettiş veya salâhiyet sahibi memur tarafından teftiş esnasında görülen bozuk, mağşuş veya gayrisâf ecza ve kimyevi maddeler imha ve bir zabıt varakası yapılarak teftiş varakasına raptolunur. Ancak bu nevi eczanın imhasına eczacı tarafından itiraz edilirse bu gibi maddelerden alınacak üç nümune eczacı ve teftiş yapan memur tarafından beraberce mühürlenerek bir nümune eczane veya lâboratuvarda bırakılır, diğer ikisi resmî bir tahlil müessesesine gönderilir. Eczacının bu muameleden kaçınması halinde de keyfiyet bir zabıtle tesbit olunur. Aynı maddenin geri kalan kısmı mühürlenerek imhası tehir ve kullanılması tahlil neticesine kadar men edilir ve teftiş varakasına kaydolunup keyfiyet vekâlete bildirilir. Resmî tahlil müessesesinden alınacak cevaba göre karar vermek Sağlık ve Sosyal Yardım Vekâletine aittir. Teftiş yapan

memur bâzı maddelerin bozuk, mağşuş ve gayrisâf olduğundan şüphe ederse aynı suretle muamele yapar.

MADDE 34. — Teftiştten dolayı vâkı olacak şikâyetlerin mercii Sağlık ve Sosyal Yardım Vekâletidir.

Beşinci Bölüm

Müteferrik hükümler

MADDE 35. — Hastalık ve sair mazeretlerle eczanesinden ayrılan bir eczacının bu ayrılış müddeti 24 saati tecaviüz ettiği takdirde mahallin en büyük sağlık âmirine bir yazı ile haber verilir. Ayrılış müddeti on beş güne kadar devam edecekse ikinci eczane bulunmayan yerlerde eczaneye; varsa resmî eczanenin eczacısı, yoksa mahallin serbest tabibi, bulunmadığı veya kabul etmediği takdirde muvafakatleriyle Hükümet veya belediye tabibi nezaret eder. Aksi takdirde eczane kapatılır. İkinci bir eczane bulunmayan yerlerde mesul müdür tâyini kabul olmadığı takdirde eczane kapalı kahr. Ayrılış müddeti on beş günden fazla süreceksse eczane açık bırakılmak istenildiği takdirde Sağlık ve Sosyal Yardım Vekâletinden izin almak ve bir mesul müdür tâyin etmek mecburidir.

MADDE 36. — Tabiplerin tertip ettikleri reçeteleri hazırlamak ve muhteviyatlarını müracaat sahiplerine temin etmek üzere birden fazla eczanenin bulunduğu yerlerdeki eczanelerin gece ve pazar nöbetleri, mahallin en yüksek sağlık âmirinin tensibiyle halkın ihtiyacını temin edecek surette tanzim olunur.

Gerek nöbet ve gerekse tatil zamanları için verilecek emirlere eczacıların tâbı olması mecburidir.

MADDE 37. — Tabiplerin; eczanelerde hasta kabul etmeleri yasaktır. Ancak kaza ve âni bir tehlikeye uğrayarak eczaneye gelen veya getirilen kimselerin ilk tedavisinin yapılması caizdir.

MADDE 38. — Her eczacı eczanesi mntakası içindeki mahallerde oturan ve tababet yapan tabiplerin isim ve adresleriyle hangi saatlerde muayenehane veya evlerinde bulduklarını gösterir mahallin sağlık âmirlerince tertip edilmiş bir listeyi eczane içinde halkın görebileceği bir mahalle asmaya mecburdur.

MADDE 39. — Eczanelerde ihzar edilen reçetelerde yazılı ilâçların fiyatlarını tesbit için en geç bir sene zarfında Sağlık ve Sosyal Yardım Vekâletince bir tarife yapılarak usulü dairesinde ilân edilir.

Bu tarifeler en az senede bir defa tetkik edilerek lüzum görülürse tadil ve aynı şekilde ilân olunur.

İlâç fiyatları hakkındaki şikâyetlerin tetkiki Sağlık ve Sosyal Yardım Vekâletine aittir. Yapılan tetkik sonunda tarife üstüne çıktığı anlaşılanlara yazılı ihtar yapılır. İki yazılı ihtara rağmen bu hareketlerine devam eden eczacılar hakkında mahkemece 44 ncü madde hükmü tatbik olunur.

Altıncı Bölüm

Cezalar

MADDE 40. — Bu kanunda yazılı usullere uygun olarak ruhsatname almaksızın birinci maddede sayılı yerleri açanlar üç aydan bir seneye kadar hapis ve

500 liradan 5 000 liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Eğer fiil eczacılık yapmak hakkını haiz olmıyanlar tarafından işlenirse hapis cezası altı aydan ve para cezası da 1 000 liradan eksik olamaz.

Her iki halde de mahkeme kararına hacet kalmaksızın bu gibi yerler mahal-
lin en yüksek sağlık âmiri tarafından derhal kapatılır.

MADDE 41. — Bu kanunun 1 nci maddesinde sayılan yerlerde ambalâjsız veya ambalâjlı açılmış olarak bozuk veya zamanı geçmiş veya mağşuş veya gayri-sâf ilâç ile ambalâjlı olsa bile zamanı geçmiş ilâç bulunduğu takdirde bunlar müsadere ve imha edilmekle beraber bu yerleri bizzat idare eden eczacı ile bu kanunda yazılı sebeplerle eczacının bulunmaması halinde bu yerlerde mesul müdürlük vazifesini ifa edenler (200) liradan (500) liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Yukarda yazılı halin tekerrürü takdirinde eczacı ile varsa mesul müdürü bir aydan bir seneye kadar hapis ve (300) liradan (1 000) liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır ve müessesese bir aydan bir seneye kadar kapatılır.

MADDE 42. — Bu kanunun 1 nci maddesinde sayılan yerlerde ilâç halinde ihzar, imal veya tertip edilmemiş olan bozuk veya mağşuş ecza ve kimyevi maddeler bulunduğu takdirde, bunların hepsi müsadere ve imha edilmekle beraber bu yerleri bizzat idare eden eczacı ile bu kanunda yazılı sebeplerle eczacının bulunmaması halinde bu yerlerde mesul müdürlük yapanlar (100) liradan (1 000) liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Yukarda yazılı halin tekerrürü takdirinde hükmedilecek para cezası (500) liradan aşağı olamaz. Ayrıca müessesenin bir aydan bir seneye kadar kapatılmasına da karar verilir.

MADDE 43. — Zehirli veya kimyevi maddelerle tıbbi ecza ve müstahzarların müsaadesiz satılması yasaktır. Bunları müsaadesiz satan veya satmak üzere dükânında bulunduranlar hakkında Türk Ceza Kanununun 409 ncu maddesi tatbik olunur ve bu gibi maddeler derhal müsadere edilerek o mahallin resmî hastanesine teslim edilir.

Ancak eczanesi bulunmıyan yerlere munhasır olmak üzere Sağlık ve Sosyal Yardım Vekâletince tesbit ve ilân edilecek müstahzarlar bu hükümden müstesnadır.

MADDE 44. — Bu kanunda yazılı olan yasaklara ve mecburiyetlere muhalif hareket edenler kanunda ayrıca bir ceza gösterilmediği ve fiilleri Türk Ceza Kanununa göre daha ağır cezayı istilzam eylemediği takdirde 100 liradan 500 liraya kadar hafif para cezasıyla cezalandırılır.

MADDE 45. — Eczaneyi işletmeye başladıktan sonra mâzeretsiz olarak ve müc-
bir sebepler dışında eczanesi olan yerlerde 30 gün, olmıyan yerlerde 10 gün müddetle eczanesini kapalı bırakan veya teftiş sırasında görülen noksanların tamamlanması için yapılmış iki yazılı ihtarla riayet etmiyen eczacılar 50 liradan 500 liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.

MADDE 46. — Eczacılar ve Eczaneler hakkındaki 964 sayılı Kanunla buna zeyil 5320 sayılı Kanunun hükümleri mülğadır.

GEÇİCİ MADDE 1. — 964 sayılı Kanunun 51 nci maddesinden istifade ile eczanelerde hasta kabul ve muayene suretiyle icrayı tababet eyliyen doktorlar işbu kanunun yayımı tarihinden itibaren bir ay içinde muayenehanelerini eczane dışına nakle mecburdurlar.

GEÇİCİ MADDE 2. — Lozan Sulh Muahedesine göre Türkiye’de eczacılık etmek müsaadesini almış olan eczane sahibi yabancı eczacılar bu kanun hükümlerine riayet etmek şartıyla sanatlarını icraya devam ederler.

MADDE 47. — Bu kanun neşri tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 48. — Bu kanun hükümlerini Sağlık ve Sosyal Yardım ve Adalet vekilleri yürütür.

22 Aralık 1953

<i>Riyaseti Cumhura yazılan tezkerenin tarih ve numarası</i>	:	21	XII	1953	ve	2/136
<i>Bu kanunun ilânının Başvekâlete bildirildiğine dair Riyaseti Cumhurdan gelen tezkerenin tarih ve numarası</i>	:	22	XII	1953	ve	4/573
<i>Bu kanunun muzakerelerini gösteren zabıtların cilt ve sayfa numaraları</i>	:	4				330
		10				24
		13				185
		14				500
		16				223
		20				1201
		24				500,596:597
		25				393:418,419,429:452,466:485
		26				6:26,34:44,50:51,243:270,281:289

[İnikat : 9:14,18,19 — 153 sıra numaralı matbua 9 ncu İnikat zaptına bağlıdır.]